

2. Teine väide, et rikuti põhjendamiskohustust ning võrdse kohtlemise, diskrimineerimiskeelu ja komisjoni omavolilise sekkumise eest kaitse põhimõtteid, tulenevalt asjaolust, et otsuse resolutsioonist jäeti välja lennuettevõtjad, kes olid võtnud tegevusest osa. See väide koosneb kahest osast:
 - esimene osa, mis tugineb argumendil, mille kohaselt tegevusest osa võtnud lennuettevõtjate väljajätmine otsuse resolutsioonist ei ole põhjendatud;
 - teine osa, mis tugineb argumendil, mille kohaselt tegevusest osa võtnud lennuettevõtjate väljajätmine otsuse resolutsioonist rikub võrdse kohtlemise, diskrimineerimiskeelu ja komisjoni omavolilise sekkumise eest kaitse põhimõtteid.
3. Kolmas väide, et rikuti komisjoni territoriaalset pädevust piiravaid reegleid, mis hageja sõnul pandi toime selle tulemusena, et EMP *inbound* liiklus arvati ühe ja jätkuva rikkumise hulka. See väide jaguneb kaheks osaks:
 - esimene osa, mis tugineb asjaolul, et EMP *inbound* liiklusega seotud tegevust ei olnud EMPs rakendatud;
 - teine osa: komisjon ei tuvastanud EMP *inbound* liiklusega seotud tegevuse konkreetset mõju EMPs.
4. Neljas väide, et põhjendused on vasturääkivad ning järelduses tehti ilmne hindamisviga, et ekspediitoritele vahendustasu maksmisest keeldumine kujutab endast ühe ja jätkuva rikkumise eraldiseisvat elementi. See väide koosneb kahest osast:
 - esimene osa, mille kohaselt nimetatud järelduse põhjendused on vasturääkivad;
 - teine osa, mille kohaselt nimetatud järelduses tehti ilmne hindamisviga.
5. Viies väide, et Air France'i trahvi arvutamisel arvesse võetud müügiväärtus olid olemuselt väär, ja see väide jaguneb kaheks osaks:
 - esimene osa, mis tugineb asjaolul, et tariifide hõlmamine müügiväärtuse hulka põhineb vasturääkivatel põhjendustel, mitmel õigusnormi rikkumisel ja ilmsel hindamisveal;
 - teine osa, mis tugineb asjaolul, et 50 % EMP *inbound* tulu hõlmamine müügiväärtuse hulka rikub 2006. aasta trahvide arvutamise suuniseid ning *non bis in idem* põhimõtet.
6. Kuues väide, et rikkumise tõsidust hinnati vääralt, ning see koosneb kahest osast:
 - esimene osa, mis tugineb argumendil, mille kohaselt tegevuse tõsiduse ülehindamine põhineb mitmel hindamisveal ning karistuse proportsionaalsuse ja võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumisel;
 - teine osa, mis tugineb argumendil, mille kohaselt tegevuse tõsiduse ülehindamine tuleneb EMPst väljaspool toimunud tegevustega seotud kontaktide arvamisesest rikkumise ulatuse hulka, mis rikub komisjoni territoriaalse pädevuse reegleid.
7. Seitsmes väide, et rikkumise kestust arvatati vääralt.
8. Kaheksas väide, et puudusid põhjendused ning komisjoni poolt regulatiivse korra kohaselt antud 15 % vähendamine oli ebapiisav.

15. juunil 2017 esitatud hagi – SQ versus EIP

(Kohtuasi T-377/17)

(2017/C 277/70)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: SQ (esindajad: advokaadid N. Cambonie ja P. Walter)

Kostjad: Euroopa Investeeringuspank

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus osaliselt – osas, milles president leidis selles ebaõigesti, et: esiteks ei kujutanud meetmed, mida kommunikatsioonidirektor hageja suhtes rakendas ja mida on kajastatud aruande punktides 20-24, 25, 31, 34, 46, 50 ja 51, endast psühholoogiliseks ahistamiseks liigitatavat tegevust; teiseks, et puudus alus algatada direktori suhtes distsiplinaarmenetlus ning kolmandaks, et vaidlustatud otsus, milles tuvastati, et hageja oli langenud psühholoogilise ahistamise ohvriks, pidi jääma täiesti konfidentsiaalseks;
- kohustada EIPd hüvitama: esiteks mittevaralise kahju, mida hageja kandis kommunikatsioonidirektori poolse psühholoogilise ahistamise tõttu, mis tuvastati vaidlustatud otsuses ning teiseks mõista selle kahju eest hüvitisena välja 121 992 (sada kakskümmend üks tuhat üheksasada üheksakümmend kaks) eurot; teiseks mittevaralise kahju, mida hageja kandis ja mis seisab lahus vaidlusaluse otsuse osalist tühistamist õigustavast õigusvastasusest, mõistes selle katteks välja 25 000 (kakskümmend viis tuhat) eurot ning kolmandaks mittevaralise kahju, mis tulenes esiteks asjaolust, et personalivaldkonna peadirektor rikkus selle menetluse sõltumatust, mida vastavuskontrolli direktor viib läbi rikkumisest teavitamiseks ning teiseks sellest, et personalivaldkonna peadirektor hirmutas hagejat või siis ähvardas teda karistusmeetmetega, ning mõista hagejale selle katteks välja 25 000 (kakskümmend viis tuhat) eurot;
- mõista kohtukulud välja EIP-lt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et Euroopa Investeeringuspanga (EIP) 20 märtsi 2017. aasta otsuses (edaspidi „vaidlustatud otsus“) rikuti õigusnormi ja tehti ilmselgeid hindamisvigu teatavate hageja vaidlustatud meetmete kvalifitseerimisel. See väide jaguneb kaheks alaosaks:
 - esimene alaosa, mille kohaselt rikuti õigusnormi selle tingimuse kohaldamisel, mille kohaselt psühholoogiliseks ahistamiseks liigitatav käitumine peab olema korduv;
 - teine alaosa, mille kohaselt tehti ilmselge hindamisviga, mis tulenes tõigast, et teatav osa vaidlustatud tegevusest oli objektiivselt võttes oma laadilt selline, et see võis kahjustada hageja eneseusaldust ja enesehinnangut.
2. Teine väide, mille kohaselt tehti vigu, sest jäeti algatamata distsiplinaarmenetlus; väide jaguneb kahte alaossa:
 - esimene alaosa, mis on esitatud esimese võimalusena ja mille kohaselt rikuti õigusnormi;
 - teine alaosa, mis on esitatud teise võimalusena ja mille kohaselt tehti ilmselge hindamisviga ja/või rikuti proportsionaalsuse põhimõtet.
3. Kolmas väide, mille kohaselt rikuti õigusnormi ja tehti ilmselgeid hindamisvigu, mis puudutab hageja kohustust hoida selle otsuse konfidentsiaalsust, mille kohaselt ta oli langenud kommunikatsioonidirektori poolse psühholoogilise ahistamise ohvriks.

28. juunil 2017 esitatud hagi – Dalli versus komisjon

(Kohtuasi T-399/17)

(2017/C 277/71)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: John Dalli (St. Julians, Malta) (esindajad: advokaadid L. Levi ja S. Rodrigues)

Kostja: Euroopa Komisjon